

Vec C-814/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

6. november 2019

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division,
Birmingham District Registry

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

31. október 2019

Žalobcovia:

AC

TM

GM

MM

Žalovaní:

ABC SL

XYZ PLC

**HIGH COURT OF JUSTICE ENGLAND AND WALES [VRCHNÝ SÚD
(ANGLICKO A WALES), SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO]**

[*omissis*]

QUEEN'S BENCH DIVISION (ODDELENIE QUEEN'S BENCH)

**BIRMINGHAM DISTRICT REGISTRY (REGISTER PRE OKRES
BIRMINGHAM)**

MEDZI

AC ŽALOBKYŇA V PRVOM RADE

A

TM ŽALOBCA V DRUHOM RADE

A

GM ŽALOBCA PO TRETIE

(zastúpený v konaní svojou matkou AC)

A

**MM ŽALOBCA V ŠTVRTOM
RADE**

(zastúpená v konaní svojou matkou AC)

A

**ABC SL ŽALOVANÝ
V PRVOM RADE**

A

XYZ PLC ŽALOVANÝ V DRUHOM RADE

[*omissis*] [*omissis*] **NA ZÁKLADE NÁVRHU** žalovaného v prvom rade na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore Európskej únie o otázkach uvedených v prílohe priloženej k tomuto rozhodnutiu

[*omissis*] **A PO ZISTENÍ**, že na to, aby súd mohol vyniesť rozsudok v tomto konaní, je potrebné rozhodnúť o otázkach týkajúcich sa výkladu práva Európskej únie (EÚ) a že je potrebné požiadať Súdny dvor o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach

PRIJÍMA SA ROZHODNUTIE, že:

1. Otázky uvedené v priloženej prílohe, ktoré sa týkajú výkladu článku 13 ods. 2 a 3 nariadenia Brusel (EÚ) č. 1215/2012 (prepracované znenie) budú predložené Súdnemu dvoru na prejudiciálne konanie v súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ);
2. Toto rozhodnutie bude bezodkladne oznámené Súdnemu dvoru;

[omissis]

PRÍLOHA

A: Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ podáva Queen's Bench Division (Birmingham District Registry) of the High Court of Justice of England & Wales [Vrchný súd (Anglicko a Wales), oddelenie Queen's bench (Register pre okres Birmingham)]. [omissis]

B: Účastníci konania:

2. [omissis].[omissis]: údaje o právnych zástupcoch]
3. Žalovaný v prvom rade prevádzkuje kliniku pre liečbu neplodnosti metódami asistovanej reprodukcie v Madride a má svoje sídlo v Španielsku. [omissis]. [omissis]: údaje o právnych zástupcoch]
4. Žalovaný v druhom rade je poisťovňa, ktorá uzavrela poistenie zodpovednosti za škodu so žalovaným v prvom rade v rozhodnom čase, a ktorá má svoje sídlo v Španielsku. Nepripojil sa k námietke nepríslušnosti súdu, ktorú podal žalovaný v prvom rade a ani k tomuto návrhu.

C: Predmet a skutkový rámec konania vo veci samej

5. Na konci roka 2010 žalobcovia v prvom a druhom rade, ktorí mali a majú bydlisko v Anglicku, uzavreli zmluvný vzťah so žalovaným v prvom rade týkajúci sa poskytnutia liečby neplodnosti metódou asistovanej reprodukcie na jeho klinike v Madride, a to konkrétne metódou použitia darovaných vajíčok. Liečba bola poskytnutá v Madride na konci roka 2010 a v roku 2011 a žalobkyňa v prvom rade otehotnela v lete v roku 2011 pomocou embryí vytvorených v laboratóriu žalovaného v prvom rade v Španielsku z darovaných vajíčok získaných žalovaným v prvom rade od darykyne v Španielsku a spermii žalobcu v druhom rade. Žalobcovia a tret'om a štvrtom rade sa v dôsledku tejto liečby narodili 27. marca 2012 v Spojenom kráľovstve. Následne bola obom diagnostikovaná

cystická fibróza. Žalobca v druhom rade a dalkyňa boli spoločne zdrojom príslušnej mutácie.

6. Žalovaný v prvom rade bol prevádzkovateľom kliniky v Madride, ktorá poskytla liečbu neplodnosti metódou asistovanej reprodukcie žalobcom v prvom a druhom rade, v dôsledku ktorej sa narodili žalobcovia v treťom a štvrtom rade.
7. Žalobcovia majú v úmysle začať súdne konanie proti žalovanému v prvom rade z dôvodu poškodenia zdravia a vzniku škôd, ktoré utrpeli štyria žalobcovia v dôsledku skutočnosti, že žalobcovia v treťom a štvrtom rade sa narodili s cystickou fibrózou. Žalobcovia tvrdia, že žalovaný v prvom rade im bol povinný, pod hrozbou vzniku povinnosti náhrady škody z porušenia mimozmluvného záväzku podľa španielskeho práva, poskytnúť lekárske služby a liečbu v náležitom štandarde, pokiaľ ide o starostlivosť a zručnosti, ktorý je stanovený zodpovedným orgánom podobne kvalifikovaných odborníkov a že došlo k porušeniu tejto povinnosti. Žalobcovia v prvom a druhom rade okrem toho tvrdia, že podobné právo im vyplývalo aj z uzatvoreného zmluvného vzťahu a toto ich právo bolo porušené. Žalovaní popierajú svoju zodpovednosť.
8. Konanie bolo začaté [omissis] 17. októbra 2018 a následne bolo oznámenie o jeho začatí doručené žalovaným, ktorí majú každý svojho vlastného zástupcu. Žalobcovia uplatňovali právomoc proti žalovanému v druhom rade podľa článkov 11 ods. 1 písm. b) a 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia o rozsudkoch (č. 1215/2012) (ďalej len „prepracované znenie nariadenia Brusel I“). Žalovaný v druhom rade nenamietal súdnu právomoc.
9. Žalovaný v prvom rade návrhom podaným 4. februára 2019 namietal právomoc súdov Anglicka a Walesu rozhodovať o nárokoch, ktoré voči nemu boli vznesené.
10. Do dátumu pojednávania žalobcovia tvrdili, že súdna právomoc nad žalovaným v prvom rade vyplývala z článku 13 ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I. Žalobcovia okrem toho uplatňovali právomoc podľa článkov 17 a 18.
11. Žalovaný v prvom rade namietal skutočnosť, že nároky žalobcov spadajú do rozsahu pôsobnosti článku 13 ods. 3; okrem toho namietal skutočnosť, že žalobcovia v treťom a štvrtom rade sú „poškodení“ na účely článku 13 ods. 3; namietal skutočnosť, že smeroval svoje činnosti do Anglicka a Walesu na účely článkov 17 a 18; a namietal skutočnosť, že žalobcovia v treťom a štvrtom rade sú spotrebitelia.
12. Jeho námietky boli predmetom pojednávania, ktoré sa konalo 23. júna 2019 na [omissis] High Court of Justice (England and Wales) [Vrchný súd (Anglicko a Wales)]. Rozsudkom vydaným 24. septembra 2019 [uvedený] súd rozhodol, že žalobcov v treťom a štvrtom rade nemožno považovať za spotrebiteľov, ale vzhľadom na to, že činnosť bola smerovaná do Anglicka a Walesu, žalobcovia v prvom a druhom rade sa môžu opierať o ustanovenia článkov 17 a 18 ako východisko pre uplatňovanie súdnej právomoci. Žalovaný v prvom rade sa domáha odvolania proti rozhodnutiu, ktoré sa týka smerovania činnosti, ale tento

návrh sa v žiadnom prípade netýka otázok vyplývajúcich z oddielu 4 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I. Súd zhrnul tvrdenia účastníkov konania k článku 13 ods. 3 a dospel k záveru, že je potrebné položiť Súdnemu dvoru otázky, ktoré mu umožnia vyniesť konečný rozsudok o námietke žalovaného v prvom rade týkajúcej sa právomoci anglického súdu.

D: Vnútroštátna právna úprava

13. V roku 2015 vo veci *Hoteles Pinero Canarias SL v Keefe* [*omissis*] Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales, Spojené kráľovstvo), preskúmal rozsah pôsobnosti článku 11 ods. 3 nariadenia Brusel I. (č. 44/2001), (ďalej len „nariadenie Brusel I“) (teraz článok 13 ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I) a rozhodol, že mal právomoc nad hotelom, ktorý sídlil v Španielsku, v spojení s nárokom vzneseným [priamo] proti poisťiteľovi hotela.
14. Hotel podal odvolanie proti tomuto rozhodnutiu na Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva, Spojené kráľovstvo), ktorý v auguste 2017 položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky [pozri vec C-491/17, (Ú. v. EÚ C 347, 2017, s. 18)].
 - a. Vyplýva z článku 11 ods. 3 nariadenia Brusel I (teraz článok 13 ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I), že nárok poškodeného voči poisťencovi/poistenému zahŕňa vec poistenia v tom zmysle, že vyvoláva otázku o platnosti alebo účinnosti poisťky?
 - b. Vyplýva z článku 11 ods. 3, že musí existovať riziko protichodných rozsudkov, ak sa pribratie do konania nepovolí?
 - c. Má súd pri rozhodovaní o povolení pribratia do konania v súvislosti s nárokom, ktorý patrí do pôsobnosti článku 11 ods. 3, diskrečnú právomoc?
15. [*omissis*] Návrh na začatie prejudiciálneho konania [bol] vzatý späť [rozhodnutím Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) zo 16. mája 2018, a vec C-491/17 bola vymazaná z registra Súdneho dvora].
16. [*omissis*]
17. Účastníci sa zhodli, že nároky sa riadia španielskym právom na základe ustanovení nariadení Rím I a Rím II [nariadenia č. 864/2007 a 593/2008]. High Court of Justice (England and Wales) [Vrchný súd (Anglicko a Wales)] nevykonal dokazovanie týkajúce sa príslušných ustanovení španielskeho práva a ani prístupu, aký sa uplatňuje podľa španielskeho práva k akýmkoľvek sporným bodom uvedeným v žalobe. Z tohto dôvodu neexistujú relevantné pravidlá vnútroštátneho práva týkajúce sa zmluvných a mimozmluvných záväzkov, na ktoré sa odvolávajú účastníci konania.

E: Právo Európskej únie

18. Článok 13 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I stanovuje:

„1. Pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti za škodu, možno poistiteľa tiež pribrať do konania, ktoré začal poškodený proti poistenému, ak to pripúšťa právny poriadok štátu, ktorého súd koná.

2. Články 10, 11 a 12 sa uplatnia na konania začaté poškodeným proti poistiteľovi, ak sú takéto priame žaloby prípustné.

3. Ak právny poriadok, ktorým sa spravujú takéto priame žaloby, určuje, že poistníka alebo poisteného možno pribrať ako účastníkov konania, má nad nimi právomoc ten istý súd.“

19. Vo veci C-340/16 Kabeg [rozsudok z 20. júla 2017, EU:C:2017:576] bola Súdneho dvoru položená otázka, či zamestnávateľ, ktorý vyplatil poškodenému náhradu príjmu počas dočasnej práceneschopnosti, bol „slabším účastníkom“ [odôvodnenie 13 nariadenia Brusel I] proti poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenej tretej osobe na účely uplatnenia pravidiel právomoci uvedených v oddiele 3 nariadenia Brusel I. Generálny advokát Bobek sa vyjadril vo svojich návrhoch [z 18. mája 2017, EU:C:2017:396], či sa taká vec môže považovať za „vec týkajúcu sa poistenia“. Dospel k záveru, že [uvedený] pojem sa musí vykladať autonómne a jednotne. Vychádza z „právneho titulu“ (inak povedané, je potrebné zväžiť, čo je právnym dôvodom, pre ktorý sa podáva žaloba proti konkrétnemu žalovanému) [bod 36 návrhov]. Dospel k záveru, že vec spadá do rozsahu pôsobnosti oddielu 3 „ak sa týka práv a povinností vyplývajúcich z poistného vzťahu“ [bod 39]. Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí priamo nezaoberal rozsahom, v akom je potrebné, aby nárok bol „vecou týkajúcou sa poistenia“, aby spadol do rozsahu pôsobnosti oddielu 3 a ani tým, čo znamená „vec týkajúca sa poistenia“.

20. Vo veci Kabeg však Súdny dvor rozhodol: (1) že pojem „slabší účastník“ je vo veciach súvisiacich s poistením vymedzený dosť široko, na rozdiel od vecí týkajúcich sa zmlúv uzavretých spotrebiteľmi alebo individuálnych pracovných zmlúv [bod 32 rozsudku]; (2) zamestnávatelia, na ktorých prešli práva ich zamestnancov na náhradu škody, sa môžu považovať za osoby, ktorým vznikla škoda v zmysle oddielu 3 nariadenia (bez ohľadu na ich veľkosť a právnu formu); (3) príslušný zamestnávateľ sa môže považovať za „slabšieho účastníka“ v porovnaní s poistiteľom; a preto pokračoval, (4) „... zamestnávateľ, na ktorého prešli práva jeho zamestnanca - poškodeného v súvislosti s dopravnou nehodou, ktorému naďalej vyplácal mzdu, môže ako „poškodený“ žalovať poistiteľa vozidla zúčastneného na tejto dopravnej nehode na súdoch členského štátu, v ktorom má sídlo, pokiaľ je priama žaloba prípustná.“ [bod 37]

21. Od Súdneho dvora [sa nepožadovalo], aby preskúmal otázky položené vo veci Keefe: ani generálny advokát nepredniesol návrhy.

22. Súdny dvor posudzoval, čo sa rozumie pod pojmom „poškodený“ na účely článku 11 nariadenia Brusel I [článok 13 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I] a vyložil ho tak, že označuje „nielen osobu, ktorej priamo vznikla škoda, ale aj osobu, ktorej škoda vznikla nepriamo“, pozri vec C-347/08 Vorarlberger Gebietskrankenkasse [rozsudok zo 17. septembra 2009, EU:C:2009:561] bod 25. Neposudzoval, či osoby v postavení žalobcov v treťom a štvrtom rade môžu spĺňať uvedené kritériá, ktoré môžu zahŕňať posúdenie toho, čo sa myslí pod pojmom „škoda“.

F: Zhrnutie tvrdení účastníkov konania

23. Žalobcovia tvrdia, že:

- a. Podľa anglického rozhodnutia vo veci Keefe žalobca môže pribrať poisteného s bydliskom v zahraničí do konania proti poisťiteľovi so sídlom v zahraničí.
- b. Účelný výklad by, na základe dôvodov uvedených v rozhodnutí vo veci Keefe, podporoval pribratie poisteného do konania proti poisťiteľovi v prípade, ak žalobca žiada náhradu škody za každé poškodenie zdravia a následnú škodu, ktorú utrpel.
- c. Jedinou podmienkou, ktorá musí byť splnená podľa článku 13 ods. 3 je to, že pribratie poisteného do priameho konania proti poisťiteľovi umožňuje právny poriadok, ktorým sa riadi priama žaloba proti poisťiteľovi, v tomto prípade španielsky právny poriadok.
- d. O žalobcoch v treťom a štvrtom rade by sa malo predpokladať (ak neexistujú dôkazy o postavení podľa rozhodného práva), že majú nárok vyplývajúci z porušenia mimozmluvného záväzku proti žalovanému v prvom rade, a preto by sa na tento účel mali považovať za „poškodených“.

24. Žalovaný v prvom rade tvrdí, že:

- a. Neexistuje možnosť, aby ktorýkoľvek zo žalobcov zakladal právomoc podľa článku 13 ods. 3. Výnimky zo všeobecného pravidla, podľa ktorého by osoba mala byť žalovaná v mieste svojho bydliska, by sa mali vykladať reštriktívne a účelne a oddiel 3 sa vzťahuje len na nároky vo veciach týkajúcich sa poistenia.
- b. Nároky žalobcov sa týkajú náhrady škody za poškodenie zdravia a následné straty, ktoré vznikli v dôsledku údajne zanedbanej liečby neplodnosti metódou asistovanej reprodukcie. Nejde teda o veci týkajúce sa poistenia a tými sa nestanú iba tým, že sú vznesené v rámci toho istého nároku ako priamy nárok proti poisťiteľovi.

- c. Okrem toho, žalobcov v treťom a štvrtom rade nemožno považovať za „poškodených“ (čo musí byť skôr predmetom autonómneho ako špecifického výkladu podľa rozhodného práva) za okolností, keď jediným dôvodom, na základe ktorého by sa dalo uviesť, že im vznikla škoda, je ten, že sa obaja narodili s cystickou fibrózou v dôsledku metód asistovanej reprodukcie, ktoré boli použité pri ich počatí a bez ktorých by sa nenarodili.

G: Dôvody podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor

25. Otázky položené v tomto návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú troch rôznych sporných bodov:
- (a) ak poškodený žaluje poisťiteľa, ktorý poistil osobu, voči ktorej sa vyvodzuje zodpovednosť za porušenie mimozmluvného záväzku v členskom štáte, v ktorom má svoje sídlo podľa článku 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I, môže poškodený pribrať do takéhoto konania osobu údajne zodpovednú za porušenie mimozmluvného záväzku podľa článku 13 ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I, ak nárok voči osobe údajne zodpovednej za porušenie mimozmluvného záväzku nezahŕňa „vec týkajúcu sa poistenia“ („**sporný bod 1**“);
 - (b) čo sa rozumie pod pojmom „vec týkajúca sa poistenia“ podľa oddielu 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I („**sporný bod 2**“), a
 - (c) môžu sa žalobcovia v treťom a štvrtom rade v tomto konaní považovať za „poškodených“ na účely článku 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I („**sporný bod 3**“).
26. Otázky týkajúce sa **sporného bodu 1** [otázky písm. (a) a (c)] sa kladú Súdnemu dvoru z dôvodu, že:
- (a) vo veci C-463/06 FBTO Schadeverzekeringen [rozsudok z 13. decembra 2007, EU:C:2007:792] Súdny dvor potvrdil, že článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I (článok 11 ods. 1 písm. b) prepracovaného znenia nariadenia Brusel I) umožňoval poisťníkovi žalovať svojho poisťiteľa v členskom štáte, v ktorom má bydlisko, aj keď má poisťiteľ sídlo v inom členskom štáte (za predpokladu, že takéto právo na priamu žalobu umožňuje právny poriadok, ktorým sa riadi poisťná zmluva);
 - (b) vo veci Keefe anglický Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales), musel rozhodnúť, či poškodený, ktorý bol oprávnený začať konanie a začal konanie proti poisťiteľovi osoby údajne zodpovednej za porušenie mimozmluvného záväzku v členskom štáte, v ktorom mal poškodený bydlisko (podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I), mohol tiež pribrať do takého priameho konania proti

poistiteľovi osobu údajne zodpovednú za porušenie mimozmluvného záväzku podľa článku 11 ods. 3 nariadenia Brusel I (článok 1[3] ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I). Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales) rozhodol, že poškodený môže spojiť konanie proti osobe údajne zodpovednej za porušenie mimozmluvného záväzku s priamou žalobou proti poistiteľovi, a to aj vtedy, keď osoba údajne zodpovedná za porušenie mimozmluvného záväzku má bydlisko v inom členskom štáte (za predpokladu, že pribratie osoby zodpovednej za porušenie mimozmluvného záväzku do konania proti poistiteľovi umožňuje právny poriadok, ktorým sa riadi konanie prostredníctvom ktorého bol porušený mimozmluvný záväzok) a (čo je dôležité na účely prejednávanej veci), a to aj vtedy, keď spor s osobou údajne zodpovednou za porušenie mimozmluvného záväzku nezahŕňal vec týkajúcu sa poistenia;

- (c) rozhodnutie Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales) vo veci Keefe [*omissis*] bolo založené na tom, že:
- (i) rozsudok vo veci FBTO Schadeverzekeringen nevyžadoval existenciu sporu týkajúceho sa podmienok poistnej zmluvy na to, aby bol poistiteľ priamo žalovaný v členskom štáte, v ktorom mal poistník bydlisko (ak mal poistiteľ bydlisko v inom členskom štáte) podľa článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I;
 - (ii) Článok 11 ods. 2 nariadenia Brusel I (článok 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I) umožňuje „poškodenému“ začať konanie proti poistiteľovi osoby, ktorá porušila mimozmluvný záväzok v členskom štáte, v ktorom má poškodený bydlisko (ak má poistiteľ bydlisko v inom členskom štáte);
 - (iii) Článok 11 ods. 3 nariadenia Brusel I umožňuje poškodenému, aby pribral osobu údajne zodpovednú za porušenie mimozmluvného záväzku do konania týkajúceho sa priamej žaloby proti poistiteľovi osoby údajne zodpovednej za porušenie mimozmluvného záväzku (podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Brusel I) v členskom štáte poškodeného, a to aj vtedy, keď osoba údajne zodpovedná za porušenie mimozmluvného záväzku má bydlisko v inom členskom štáte (ak to umožňuje právny poriadok, ktorým sa riadi priama žaloba proti poistiteľovi);
 - (iv) ak by článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia Brusel I nevyžadoval existenciu sporu týkajúceho sa poistnej zmluvy (ako to bolo potvrdené vo veci FBTO Schadeverzekeringen) predtým ako by poistiteľ mohol byť žalovaný priamo poistníkom, nebol dôvod požadovať, aby existoval spor týkajúci sa poistnej zmluvy pred tým, ako by bolo možné pribrať do konania osobu údajne zodpovednú za porušenie

mimozmluvného záväzku (podľa článku 11 ods. 3 nariadenia Brusel I);
a

- (v) Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales) usúdil, že ich výklad článku 11 ods. 3 nariadenia Brusel I bol v súlade s cieľmi uvedenými v odôvodnení 13 (ochrana slabšej poškodenej strany) a odôvodnení 15 (minimalizácia šancí výskytu nezlučiteľných rozsudkov v dvoch členských štátoch) nariadenia Brusel I [odôvodnenia 18 a 21 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I]:
- (d) v možnom rozpore s rozhodnutím anglického Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales) vo veci Keefe, generálny advokát Bobek zdôraznil v rozsudku vo veci Kabeg, že všetky články oddielu 3 nariadenia Brusel I musia zahŕňať vec týkajúcu sa poistenia. Generálny advokát Bobek vo svojich návrhoch zohľadnil odôvodnenie 11 nariadenia Brusel I [odôvodnenie 15 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I] tým, že uviedol, že pravidlá týkajúce sa súdnej právomoci musia byť vysoko predvídateľné a že na dosiahnutie tohto cieľa je dôležité, aby výnimky zo všeobecného pravidla, že žalovaný by mal žalovaný v členskom štáte, v ktorom má bydlisko, boli vykladané reštriktívne;
- (e) Nie je vôbec jasné, z akého dôvodu Súdny dvor v rozsudku vo veci FBTO Schadeverzekeringen [ako naznačuje Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales) vo veci Keefe] nevyžadoval existenciu sporu týkajúceho sa poistnej zmluvy pre uplatnenie článku 11 ods. 2 nariadenia Brusel I. Súdny dvor odmietol tvrdenie, že klasifikácia priameho nároku voči poisťiteľovi podľa nemeckého práva o mimozmluvných záväzkoch vyriešila otázku, či je možné žalovať poisťiteľa v členskom štáte poškodeného, pričom poznamenáva, že to záviselo od toho, či sa nárok proti poisťiteľovi vo všeobecnosti týkal vecí týkajúcich sa poistenia. Názor Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales), že rozsudok Súdneho dvora vo veci FBTO Schadeverzekeringen poukazoval, že na to, aby poisťiteľ mohol byť žalovaný poškodeným podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Brusel I, nárok proti poisťiteľovi nemusí zahŕňať „vec týkajúcu sa poistenia“, môže byť založený na rozdielnom pohľade na to, čo znamená „vec týkajúca sa poistenia“ (pozri sporný bod 2 nižšie“);
- (f) Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) vo veci Keefe povolil žalovanému (osobe údajne zodpovednej za porušenie mimozmluvného záväzku) odvolanie proti rozhodnutiu Court of Appeal of England and Wales (Odvolací súd pre Anglicko a Wales). Pred posúdením uvedeného odvolania sa Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) obrátil na Súdny dvor s prejudiciálnymi otázkami. Uvedené otázky, vrátane otázky, či sa vyžaduje, aby nárok poškodeného proti osobe, ktorá údajne porušila mimozmluvný záväzok, zahŕňal vec týkajúcu sa poistenia na to, aby mohlo dôjsť k spojeniu konania

proti osobe, ktorá údajne porušila mimozmluvný záväzok, podľa článku 11 ods. 3 nariadenia Brusel I, s konaním začatým priamo proti poistiteľovi osoby, ktorá údajne porušila mimozmluvný záväzok podľa článku 13 ods. 2 nariadenia Brusel I (v každom prípade v členskom štáte poškodeného). [omissis]. V prípade, ak by odvolanie na Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) bolo vzaté späť predtým, ako by Súdny dvor posúdil prejudiciálne otázky, ktoré mu položil Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva); a

(g) nie je jasné, aké z hlavných účelov a pravidiel, na ktorých sa zakladá „výnimka týkajúca sa poistenia“ uvedená v oddiele 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I, by mali mať prednosť a ide o záležitosť, u ktorej je žiaduce, aby k nej Súdny dvor predložil usmernenie.

27. Otázka týkajúca sa **sporného bodu 2 (otázka (b))**:

(a) zdá sa, že generálny advokát Bobek sa vo veci Kabeg, domnieval, že „vec týkajúca sa poistenia“ znamená, že príslušný nárok sa musí týkať práv a povinností vyplývajúcich z poistnej zmluvy; v danej veci nebola uvedená požiadavka, aby existoval spor súvisiaci s poistením. Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Kabeg boli v kontexte priameho nároku proti poistiteľovi podľa článku 11 ods. 2 nariadenia Brusel I. Generálny advokát Bobek sa domnieval, že požiadavka, aby nárok proti poistiteľovi zahŕňal „vec týkajúca sa poistenia“ bola splnená jednoducho preto, že nárok proti poistiteľovi zahŕňal otázky týkajúce sa práv a povinností takeého poistiteľa z poistenia. Menej je jasné, akým spôsobom by nárok namierený proti osobe, ktorá údajne porušila mimozmluvný záväzok (poistený na základe poistenia), ktorý má byť spojený s priamym nárokom proti poistiteľovi, mohol zahŕňať „vec týkajúca sa poistenia“;

(b) prvá otázka, ktorú Súdnemu dvoru položil Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) (pozri bod 14 písm. (a) vyššie) naznačuje, že „vec týkajúca sa poistenia“ môže znamenať (na rozdiel od návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Bobek vo veci Kabeg), že spor musí zahŕňať otázky týkajúce sa platnosti a účinku poistenia;

(c) preto je potrebné požiadať Súdny dvor o objasnenie povahy a rozsahu požiadavky, že na to, aby sa mohol uplatňovať oddiel 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I, musí zahŕňať „vec týkajúca sa poistenia“, ale najmä v takom prípade, keď sa poškodený, ktorý si uplatňuje nárok priamo proti poistiteľovi podľa článku 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I vo svojom členskom štáte, snaží, aby bol s takým nárokom spojený nárok proti osobe, ktorá údajne porušila mimozmluvný záväzok, podľa článku 13 ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I, a to v prípade, keď osoba, ktorá údajne porušila mimozmluvný záväzok, má bydlisko v inom členskom štáte.

28. Otázka týkajúca sa **sporného bodu 3 (otázka (d))**:

- (a) žalobcovia v tejto žalobe tvrdili, že žalovaný v prvom rade zanedbal poskytnutie liečby neplodnosti žalobcom v prvom a druhom rade takým spôsobom, že v dôsledku poskytnutej liečby sa žalobcovia v treťom a štvrtom rade narodili s cystickou fibrózou;
 - (b) žalobcovia tvrdia, že žalovaný v prvom rade postupoval nedbanlivo v tom, že kombinácia vajíčka darkyne a spermií žalobcu v druhom rade bola tým, čo spôsobilo mutáciu, ktorá viedla k tomu, že žalobcovia v treťom a štvrtom rade sa narodili s cystickou fibrózou. Žalobcovia tvrdia, že žalovaný v prvom rade mal skontrolovať darkyňu vajíčka, aby sa uistil, že DNA v jej vajíčku v kombinácii s DNA v spermiách žalobcu v druhom rade nespôsobí mutáciu, ktorá viedla k tomu, že žalobcovia v treťom a štvrtom rade sa narodili s cystickou fibrózou;
 - (c) žalobcovia v treťom a štvrtom rade by sa nenarodili za okolností, ak by nedošlo k namietanej nedbanlivosti (inak povedané žalobcovia v treťom a štvrtom rade existujú iba z dôvodu kombinácie spermií žalobcu v druhom rade s vajíčkom darkyne, pričom táto kombinácia je to, čo predstavuje nedbanlivosť žalovaného v prvom rade); a
 - (d) nie je isté, či za daných okolností žalobcovia v treťom a štvrtom rade môžu byť náležite považovaní za „poškodených“ v zmysle článku 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I. Ak žalobcovia v treťom a štvrtom rade nie sú poškodení v zmysle článku 13 ods. 2 prepracovaného znenia nariadenia Brusel I, potom na tomto základe nemôžu žalovať poisťiteľa žalovaného v prvom rade v Anglicku a žalovaného v prvom rade nemožno pribrať do takého konania podľa článku 13 ods. 3 prepracovaného nariadenia Brusel I.
29. Na základe uvedeného High Court of Justice (England & Wales) [Vrchný súd (Anglicko a Wales), Oddelenie Queen's bench (Register pre okres Birmingham)], kladie Súdnemu dvoru otázky uvedené v prílohe:

PRÍLOHA

Otázky položené Súdnemu dvoru Európskej únie

- a. Je požiadavkou článku 13 ods. 3 prepracovaného znenia nariadenia o rozsudkoch č. 1215/2012, že právny dôvod, o ktorý sa poškodený opiera pri uplatňovaní nároku proti poisťníkovi/poistenému, zahŕňa vec týkajúcu sa poistenia?
- b. Ak je odpoveď na otázku pod písm. (a) kladná, je skutočnosť, že nárok, ktorý sa snaží poškodený vzniesť proti poisťníkovi/poistenému, vyplýva z tých istých skutočností, a je vznesený v tej istej žalobe ako priamy nárok vznesený proti poisťiteľovi, dostatočná na odôvodnenie záveru, že nárok poškodeného je vecou, ktorá sa týka poistenia?

- c. Ak je odpoveď na otázku pod písm. (a) záporná, postačuje, že pribratie poisteného do priameho konania proti poisťiteľovi umožňuje právny poriadok, ktorým sa riadi priama žaloba proti poisťiteľovi?
- d. Má pojem „poškodený“ podľa článku 13 ods. 2 zahŕňať osobu, ktorá sa narodila v dôsledku metód asistovanej reprodukcie, za okolností, keď sa takáto osoba snaží vzniesť nárok, v ktorom tvrdí, že výkon metód asistovanej reprodukcie použitých pri počatí tejto osoby bol zanedbaný?

PRACOVNÝ DOKUMENT